

Cu ochiul minții mele | Miki VELCIOV

Într-un moment în care practicile artistice sunt ghidate tot mai pronunțat de presiunile pieței ori de agenda instituțională a comanditarului camuflat în beneficiu public, Miki Velciov este un autor care urmează un parcurs singular, reușind să se eschiveze de tirania produsului-obiect de galerie, în favoarea unei cercetări personale și susținute care se manifestă în/și este despre structurile spațiale și cognitive, sub-perceptibile, despre felul în care se întrepătrund, manipulându-ne sau ghidând autoritar percepția.

Cele două medii compoziționale pe care le abordează ca o formă extinsă a instalației sculpturale tip land-art, sunt peisajul [fizic-geografic] și arhitectura bazală a structurilor geometrice elementare. Substanțele, imateriale însă reale, care le formează sunt distanța și lumina, conduse de limitările-complice ale structurii și funcției ochiului uman. Distorsiuni anamorifice, vectori negativi în golul pozitiv atunci când sunt intervenții în natură, vorbesc când sunt plasate instituțional în interioare, despre regimuri politice totalitare și sisteme de opresiune, asemeni principiului lor structural care ne arată că percepția cognitivă nu poate ocoli tiranicul imperativ biologic.

Nu fără oarece afecțiune, în dialogul informal l-am numit adesea pe Miki ca Padre Pozzo *de România*. Mă gândeam la similitudinea cu Andrea Pozzo, care descătușat de frații săi iezuiți a împodobit cu *spărturi* iluzorii cerești, tavane plate baroce, recurgând la tehnici ca quadratura perspectivală și anamorfoza. Având șansa să cunosc mai îndeaproape practica lui Miki Velciov, răsfoind caietele sale de schițe – 1 intervenție = 1 caiet – care conțin măsurători topografice, formule trigonometrice, cromatologie, referințe de antropologie sau științe sociale șamd, așadar forme raționalizate ale legilor percepției și notații spațiale matematice, mă îndoiesc tot mai puțin de această afirmație, cu iz, recunosc, cam senzaționalist.

Așadar, „Cu ochiul minții mele” este o propunere mai degrabă concretă, o tipologie și o metodă de a observa externul, față de cum unii dintre noi ne-am fi putut gândi poate, că ar fi o referință *new age*, tip para -, pishe - [Horățiu Lipot]

* **Miki Velciov** (n. 1968) trăiește și lucrează în Timișoara. Lucrează la interferența dintre pictură, obiect, instalație, video și land art. Velciov a început prin a studia elementele primordiale ale naturii, cum ar fi pământul, apa, aerul, focul, făcând o adevărată radiografie a straturilor ascunse ale realității care dezvăluie pericolul vieții așa-ziselor creaturi fără sens, cum ar fi insectele sau plantele. Dar, mai mult decât atât, a intenționat să depășească dimensiunea pur materială a pământului, abordând-o prin prisma aspectelor socio-politice contemporane (*One cubic meter of life*, 2015). Instalațiile precum *Uprooting*(2013) sau *In Terra Pax* (2016), dezvăluie o pierdere a echilibrului dintre om și natură prin supraexploatarea resurselor, iar de aici și fenomenul migrației. Începând cu *Big Brother*(2014) și seria *Oculus*, Velciov a devenit interesat de omniprezența supravegherii și controlului excesiv practicat în societățile totalitare. Artistul a devenit cunoscut pentru instalațiile sale privilegiate, care dezvăluie, prin diverse forme de restrângere spațială, iluzia controlului absolut și imposibilitatea perfecțiunii utopice a acestor sisteme (*Shock Wave*, 2016; *Triandru*, 2019).